

Wieslanda jernvägsstation i Kronobergs län i underdånighet gjorda begäran, att återstående delen af det till ifrågavarande väganläggning beviljade anslag måtte under innevarande år utgå, så nödgas jag i anledning af den nödställda belägenhet hvaruti min hemorts fattigare befolkning sig befinner till följd af brist på arbetsförtjenst och lifsförnödenheter, förorsakad af den under sistlidne år derstädes inträffade missväxt, anhålla att Riksdagen besluter:

att återstoden af det till väganläggning mellan sjön Bolmens strand och Wieslanda jernvägsstation i Kronobergs län beviljade anslag måtte till vederbörande bolag utbetalas under innevarande år.

Om remiss till Höglofliga Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1869.

Carl Isak Bengtsson,
från Kronobergs län.

N:o 167.

Af Herr Peter Petersson: Angående indragning af Krigshofrätten och öfverflyttande af de densamma tillkommande göromål till rikets öfrige Hofrätter.

Vid sistförflutne 1868 års riksdag väckte undertecknad motion, N:o 163, om Krigshofrättens indragning, hvilken hemställen väl icke lyckades tillvinna sig Stats-Utskottets bifall, såsom dess Utlåtande den 20 Februari, N:o 26, visar; men då ett betydligt antal af dess värde ledamöter mot beslutet sig reserverade, och då frågan först förevar inom Andra Kammaren den 9 Mars densamma med 109 röster mot 19 till Utskottet återremitterades och Kammaren vid ytterligare handläggning den 1 derpåföljande April med 114 mot 38 röster beslutade till Kongl. Maj:t aflåta underdånig skrifvelse med anhållan, det Kongl. Maj:t behagade, efter ärendets utredning, taga i nådigt öfvervägande, huruvida ej Krigshofrätten må kunna

indragas och de mål, som nu tillhöra denna domstol, på de öfrige Hofrätterna öfverflyttas; har jag, såväl häraf, som af egen öfvertygelse, funnit mig föranlåten förnya yrkandet af Krigshofrättens upphörande, och får jag såsom skäl härför åberopa: dels de omständigheter jag i min förra motion anförde, hvilka jag icke funnit vederlagda, dels nu vidare framhålla, att denna Krigshofrätt, hvilken man på vissa håll tyckes anse så oumbärlig, enligt utdrag ur dess diarier, icke till handläggning haft flera mål och ärenden, än 1864 — 1865 — 1866 — 1867 — 1868. —

99 — 89 — 105 — 125 — 112. —

Alltså 105 mål i medeltal årligen, och blott tvänne mål i veckan. — Fördelades dessa på de trenne Hofrätterna, skulle hvardera allenast erhålla 35 mål årligen, hvilket vore en försvinnande obetydlighet i den massa af civila mål dessa domstolar hafva att handlägga.

Att förordna några, antingen uti Jönköping och Christianstad eller i närmaste grannskap boende regementsofficerare, att deltaga uti afgörandet af dessa 35 mål på hela året, torde icke få antagas förorsaka särdeles svårigheter.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får jag vördsammast föreslå:

att Riksdagen för sin del måtte besluta Krigshofrättens indragning samt skrivelse till Kongl. Maj:t med underdånig anhållan att alla de mål, som tillföre tillhört denna domstol, måtte öfverflyttas till den Hofrätt, inom hvars domvärjo målet lyder.

Om remiss till vederbörligt Utskott får jag ödmjukeligen anhålla.

Stockholm den 26 Januari 1869.

P. Petersson.